

БАХОР КҮЕШИДЕК ЧАРАҚЛАБ, ОЛАМ-ОЛАМ СЕВИНЧ-КҮВОНЧ, БАХТ-САОДАТ, СИХАТ-САЛОМАТЛИК, ТҮКИС-ТУГОНЛИК, ТИНЧЛИК БИЛАН 1 МАЙ КИРИБ КЕЛАЕТИР. ДУСТЛИК ВА ТИНЧЛИК БАЙРАМИНИ ҲАР БИР БАХТИЕР СОВЕТ КИШИСИ, ҲАР БИР ХОНАДОН ЗҮР ТАНАНА, ШОД-ХУРРАМЛИК БИЛАН КУТИБ ОЛМОҚДА.

КИШИЛАРИМИЗНИНГ ГУЛГУН ЧЕХРАЛАРИДА САМИМИЙ, ЕҚИМЛИ ТАБАССУМНИ КҮРИБ, ҚАЛБИМИЗ ГҲУРУР ВА ФАХРГА ТҮЛАДИ. АЗИЗ ОҚШОМХОНЛАРИМИЗНИНГ ЕРКИН ТАБАССУМЛАРИГА ЯНА БИР ТАБАССУМ КҮШИШ НИЯТИДА ШУ САҲИФАНИ ТАВЕРЛАДИК. САМИМИЙ ТАБАССУМ ДОИМИЙ ҲАМРОҲИНГИЗ БҮЛСИН!

БҮЁК БАНДАСИ

ИНТЕРМЕДИЯ

Троллейбусда юз-кўзига «са- дим, сиз кишлоқдан келгансиз, хийлик» билан буюқ чаплаган Жаннинг ёндаги бун Уриндикқа ёши бир жойга бориб қолган Маҳкам ана келиб ўти- ради. Қиз ундан жикангандек нарироқ сурилади.

МАҲКАМ АКА: (секиб): — Ҳазар қилмай, бемалол ўтира- вер, қизим.

ЖАННА: (чимирлиб) — Нар- ёнда қараб гапиринг, отзин- гиздан пиза ҳиди келаяпти.

МАҲКАМ АКА: — У-ху, та- биатнинг хийла нозик эваз-ку. Ҳаниндан нима ҳиди келаяпти?

ЖАННА: — У меннинг ишим. Нарёнда қаранг дейман! (ўзи- ча) Яна танимаган қизни сеп- сирашнинг қаранглари. Мунча маданиятсиз одам экан?

МАҲКАМ АКА: (кулми- раб): — Ана энди дарров Ҳа- қорат қилишга ўтиб олдингиз. Яхши эмас, Исмингиз нима, қизим?

ЖАННА (эсаси қотиб): — Ҳм! Муҳаббат нэхор қилмоқчи- мисиз?

МАҲКАМ АКА: — Ҳай-ҳай, худо сақласин. Шунчаки сура- яман. Ҳамроҳ бўлиб қолдик. Ахир, гап-лашиб кетсан, одам зеркимайди.

ЖАННА: — Ола, яна нима- ларни истайсиз? Сизга тушиб қолган гапим йўқ.

МАҲКАМ АКА: — Меннинг эса, жуда гап-лашгим келаяпти.

ЖАННА: — Вой, қанақа шилқим кишисиз? Қизингиз- тенги келадиган одам билан... уялмайсизми?

МАҲКАМ АКА: — Қизим тенги бўлганинги учун гапир- яман. Ишлайсизми, ўқийсиз- ми?

ЖАННА (ўзича): — Эси жо- нидами ўзи?! (Маҳкам акага) Ишлайман, ҳўш, нима эди? Ад- ресинми берайми?

МАҲКАМ АКА: — Нўй, йўқ. Янглимасам, театрда ишла- сангиз керак. Шошиб гримм ни артмай йўлга чиқибсиз.

ЖАННА (кулиб): — Мен сизни маданиятсиз одам десам, содда ҳам экансиз. Бундай юриш ҳозир мода-ку. Ҳа, бил-

дим, сиз кишлоқдан келгансиз, шундайми?

МАҲКАМ АКА: — Янглиш- дингиз.

ЖАННА: — Сиз ҳам янглиш- дингиз. Мен артистка эмасман. Каттақон бошқармада приви- ний секретарь бўлиб ишлайман, тушундингизми?

МАҲКАМ АКА: — Ота-онан- гиз борми?

ЖАННА: — Бор-ку, мен улар билан турмайман. Тура Бегматович квартира олиб берганлар.

МАҲКАМ АКА: — Ҳм, ту- шунарли. Турмушга чиққанми- сиз?

ЖАННА: — Нўй, ҳали. Ал- лақайдаги студентлар уйлана- май дейди. Ҳаммаси миркурун.

МАҲКАМ АКА: — Ҳе, аттанг!

ЖАННА: — Нимаси аттанг.

МАҲКАМ АКА: — Аввало ота-она бағрдан кетганинги чакни бўлибди. Қоланерса, ҳам- ма бало ўша Тура Бегматович деган бошлиқларингизда экан.

ЖАННА: — Нега ундай дей- сиз? У жуда яхши одам.

МАҲКАМ АКА: — Яхши одам бундай қилмайди! Аблах одам экан.

ЖАННА: — Ҳа бўлмаса у кишини кўйиб, сиз билан тани- шайми? Ордона!

МАҲКАМ АКА: — Нима де- ясан, орсиз қиз! Мен ҳам каттақон бир фабриканинг ди- ректори эдим. Ҳозир пенсияда- ман. Лекин ишчи-хизматчи хо- тин-қизлар орасида сизга ўхша- ган буюқ бадалари бўлган эмас, сочинг, тирноқларингиз қара, одамовига ўхшайсан... Энди бу ёғини эшит. Меннинг етти қизим, бир ўғлим бор. Қиз- ларимнинг ҳаммаси уйланиб-қолиб кетишган. Энди ўғлимни- ни уйлантиришга навбат келди. Ҳўш инжикер, бирим, уятчан, бирим уятчан. «Битта-яримта севганинг борми» десам, боши- ни саран-саран қилади...

ЖАННА: — Вуй, амакижой! Қасрда турасанлар?

МАҲКАМ АКА: — Олатог- ланинг бошида. Хайр! Мен туша- ман.

Айвиқдин ЗАЙНИДИНОВ.

«РАҚОСА ТАБАССУМИ». М. Нуриддинов фототюди.

ФАРОҒАТ ФАСЛИ

(ҚҲШИҚ)

Уламда кулги фасли
Фароғат, севги фасли...
Бир ёнда шўх шеър назми,
Бир ёнда қўшиқ баъзи.
Тўрт томонда табассум —
Порлоқ бахтиниз рамзи!
Дилларда қувноқ туйғу,
Лабларда қайноқ қуғу,

Қувғунга учраб бугун,
Қайғуда қолди қайғу.
Атрофга боқдинг аста;
Кулги — гулга найваста.
Тутғум, Тўлан, дўстларга,
Табассумдан гулдаста!
Уламда кулги фасли
Фароғат, севги фасли...

АСТАГИНА

(Қувноқжон ота қўшиғи)

Кел ёнимга кампир нари,
Бир-бир юриб, астагина.
Юмушларинг қўйгин нари,
Келгин туриб астагина.
Эсингдами эй, маҳдиқо,
Этиб бизни кўп маҳдиқо,
Кетганларинг боқмай қиб,
Лабни буриб астагина.

Бир экан-да ахир тақдир,
Қалай энди, қани гапир?
Қўйибсиз-ку ўртоқ кампир,
Юзин уриб, астагина.
Учмас қилиб мана назим,
Ўстирдик кўп ўғил қизини.
Кел, яшайлик яна юзини,
Даврон суриб астагина.
Тўлан ҚҲЗИБОВ.

● Кунлардан бир кун

АДИБЛАР ДАВРАСИДА

Вольтер Фридрих IIнинг Сансусидаги на- роргоҳида меҳмон бўл- ган кунлардан биринчи қирол билан қайида сайр қилишди. У қай- ниқ тубига ёриқдан сув кираётганини кўр- гач, дарҳол соҳилга сакради.

— Йонингиз шунча ширинми? — сўради Фридрих.

— Албатта. Дунёда қироллар кўп, Воль- тер — ягона.

Кунлардан биринчи Дидро Жан Жан Рус- сон: Эрменовилдаги қорбоғига кўрган бор- ди. Улар ҳовуз ёнида сайр қилишаркан, Рус- со тани олди:

— Мен бир неча бор ўзини сувга ташлаб, жонимни жабборга бермоқчи бўлдим.

— Нега бунга амалга оширмадингиз? — сў- ради Дидро.

— Қўлимни сувга тикиб кўрдим, аммо ҳамма сув совуқ эди.

Байрон — 20 ёшга тўлганида кундаликга шу ибораларни ёзиб қўлди: «Нигирма йил ўти-ю, мен ҳануз бир- орта геннал нарса ёганим йўқ».

Гейне шундай де- ганди:

— Тоғамнинг акаси «Қароқчи Қарғанинг саргузашлирига» иш- қарди, тоғам — бакир бўлди. Менинг онам эса — бадий адабиётни севарди, мана мен шир бўлдим.

Бальзаанинг таниш- ларидан бири унинг ҳузурига киргач, ёву- чининг юзи оқарган, ҳозир гушлалб йи- қилдиғандек бир ҳол- да қўрди.

— Сизга нима бўл- ди? — сўради у.

— Менга ҳеч нарса бўлгани йўқ, — жавоб берди Бальза.— Ҳо- зиргина Горно ота ўл- ди.

Бир хоним Бернард Шоудан қандай қил- иб ёзувини доно афо- ризмларни ўйлаб туши- ри хусусида сўради.

— Жуда осон! — жа- воб берди ёзувчи.— Бирорта беманин нарса- ни ўйлайман, дарҳол унинг тескарисини гапирман.

Канадалик ҳажвчи Ствен Линокдан унинг муваффақиятла- рининг сирини мадади- гини сўрашди.

— Кулиги хонини ёзиш мутлаво қийин эмас! — жавоб берди Линок. — Қалам, қо- ғоз, сивёқ олиб, ми- янганг келган нарсани ёсанг қийин.

— Фақат шуми?
— Такор айтман ёзиш қийин эмас. Ҳам- ма қийинчили мана шундаки, калланга бирор нарса келиши керак.

Х. ҲАКИМОВ тўплаган.

Рассом хандаси

Изоҳнинг ҳолати йўқ. КЕЛИН.КҮЕВ: — Бизга фол- бин керакмас. «Рационализатор» бўйичлар. С. Емгирчев расмлари.

Минг марҳабо

Эй, келинчақой, келинчалар аро,
Хуси олур сеидан бориб ҳар дилрабо,
Бизга келтирдиг яна завқу-сафо,
Хислатинг мингдан бири бу мутлақо.
Қандай олашни муаттар, хушхаво.
Егдириб инжудин ортиқ жолалар,
Гул бериб боғларга — қирга долалар.
Бахш этиб сен тутган нозик толалар,
Муъжизангдан ўргилай дер волалар.
Хуш келисан, марҳабо, минг марҳабо.

Қорни ишқ ўтида дарё айладинг,
Ерин ҳам ҳуснига шайдо айладинг,
Турли бойлик унда пайдо айладинг,
Элга чекез янги саво айладинг,
Химматингдан ўргилай соҳиб-саҳо,
Кийди алвон томлар-у деворлар.
Янгради танибур най, саторлар,
Кўча тўлган рақс этар дилдорлар,
Авжи осмондан баланд гулдорлар.

ҚАДИМИЙ ЛАТИФАЛАР

КИТОБ ДҲКОНИДАН СОТУВЧИ: — Бирорда, бу китобни сотиб олинг, жуда ҳам қизиқ хикоя ёзилган.

ХАРИДОР: — Китобнинг оти нима?

— «Хотанлар жанжали».

— Менинг уйимда бу китобнинг мукамал, тўлиқ нусхаси бор.

— Бу нима деганинги? Мен бу китобнинг бошқа бир номада бўлган нусхасини ҳеч кўрганим йўқ.

— Бор, бор, ишонинг, менинг уйимда мукамал, тўлиқ нусхаси бор.

— Муаллифи ким?

— Қайнона билан келинингиз, яъни онам билан хотиним.

МИЯСИ БОР ОДАМ

Бир майхонада икки киши жан- жаллашиб, уришиб кетди. Бир одам буларни ақратиб-қоқиб бўлди. Жанжаллашлардан бири иккинчи- сига май қадаҳи отган эди, қа- даҳ ақратилиши истаган кишининг калласига тегиб жароҳатлади. Майхонада ўтирганлар у кишининг ёнига тўпланиб, ундан: «Ми- янга зарар етмадингиз?» деб сўра- дилар. У киши айтди:

— Қайси миёмага зарар етди, ахир менда мия йўқ-ку, агар миям бўлсайди, икки мастнинг орасига тушмасдим.

ТАНГА ЭРИДИ

— Элим, кун жуда ҳам исёб кетди. Бу иссиқда инсон эмас, темир ҳам эриб кетаяди-я.

— Ўғри айтсанг, отажон, кеча менга бир сўмлик танга берган эдингиз-ку, бутун қарасам эриб- эриб 10 тийинлик бўлиб қолибди.

КҲН УЗАЙДИ

— Аҳмад айтчи, бир кун неча соат бўлади?

— Нигирма беш соат бўлади.

— Нигирма беш? Бу нима де- ганинг?

Зоя ТУМАНОВА

ТОШБАҚА

Майсазордан биз бир кун, Топиб олдик сувни.
Бунда тошбақа яшар, Қайдан кирару чиқар!
Ойнаси, эшиги йўқ! Биз томин қондик тўқтук,
Жавоб бермади. Демак —
Уйда бўлмаса керак.

Владимир ЛИСИЧКИН

МУҲОМБИР

ЁМФИР

Йўлаклар, Мейдонлар, Ботқоқ-лой, Қолмаган Ҳеч қандай Күрүк жой. Сабоби ёмоқда эҳ... ёмфир.

Югурдим Тутқазмай У қувга. Етти-ю Инкидди Лой-сувга Ҳам қулди устимдан муғомбир.

Уктам МИРЗАЕВ таржимаси.

Пионерларнинг мультфильм студияси

МОЛДАВИЯ ССР. «Флоричина» деб номланган пионерлар мультфильм студияси ўзининг 46-фильми устидаги ишларини ниҳоятга етказмоқда. У «Ба- хор» деб аталади. Фильмда шаҳар ва баҳор, анюби ҳайволлар ва ўсимлик- лар ҳақида хикоя қилинади.

Киншбелгани пионерлар саройида бу- лган олти йил мунданд ташкил этилган студия бугунги кунда Молдавиёдан таш- қарийа ҳам машҳур. Унинг фильмлари- ни Москва, Рига, Киев, Тбилиси ва мам- лақатимизнинг қўшпа бошқа шаҳар ва кишлоқларидagi кичинтой томошбана- лар кўришган. Энг яхши киноленталар эса Чехословакия, Германия, Демократ-тик Республикаси, Болгария, Польша, Венгрия, Япония, Швеция сингари мам- лақатларда намойиш қилинган.

Мультфильмлар яратиш- даги муваффақиятлари, болаларни эс- телик жиҳатдан тарбиялашдаги актив фаолияти учун «Флоричина»га халқ студияси деган фахрли унвон берилган. Қатор республика, Втузнингтоқ ва халқаро ҳаваскорлик фильмлари фести- валларида унга 50 диплом, 14 медаль берилган. Улардан олтиниси олтин ме- далларидир.

СУРАТЛАРДА: студия иштирокчи- лари ҳузурига болалар ёзувчиси Спири- дон Вангели меҳмон бўлиб келди. Унинг эртақлари бўйича бир қатор кинолен- та суратга олинган; монтаж столи ёни- да Таяя Жигтя, Лида Ткачук ва Марина Андрухина; «Почта» фильмидан кадр. Б. Капкин фотоси. ТАСС фотохроникаси.

Владимир ЛИСИЧКИН

Шунақаси ҳам бўлади

КУЛГИ ИНСТИТУТИ

Америкалик баъзи социологларнинг айтишларича, кулгининг ҳаётдаги роли катта.

— Лекин, — дейди улар, — кулишда ҳам кулги бор. Агар киши расолада- гидек, самимий кула олса, ундан орга- низмга анча наф бўлиши мумкин.

Уша мутахассисларнинг фикрига ку- ра, кўпчилик аёллар ҳали бу хилда кулшини билишмайди. Яқинда Нью- Йорк шаҳрида аёллар учун махсус кул- ги институти очилибди. Чиройли кулиш- ни истовий хонимлар 200 доллар тўлаб, шу институтда ўз мақсадларига эри- шишлари мумкин эмиш.

Кема денгизда довул- га дуч келди. Кемадаги англиялик аёл шотлан- диялик аёлга деди:

— Менимча, бизни муқаррар ўлим кутапти.

— Сен ўлим тўғриси- да ўйлабсан, лекин мен қайтмиш учун олган би- риндош — уруғларимдан биронтани ҳам ёқтир- мейсанми?

— Нега ундай дедим, ахир қайнатангиз билан қайнатангизни яхши кў- раман-ку?!

— Сен эринг билан ажралишган эмишсан. Шу тўғрими?

— Ҳа.

— Уша бахтли эр ким экан?

— Икки кампир суҳбат- лашиб қолиб, бири ик- кинчисига деди:

— Яқинда мен бир аёл тўртинчи эрини бў- риб ўлдиргани ҳақида газетода ўқиб қолдим.

— Шунангиз ҳам бў-

лади, — хафа бўлиб де- ди иккинчиси. — Биз битта чол излаб топа- олмаймиз, улар бўлса тўртталаб ўлдириб юбо- ришадим.

— Чунки кўп автомат- лар деярли ишлмайди. Пулни эса бемалол ола- веради.

— Эр-хотин анча вақтга- ча жонжаллашшиди аз инхот эринг хуноби чиқиб, деди:

— Нима, менинг қа- риндош — уруғларимдан биронтани ҳам ёқтир- мейсанми?

— Нега ундай дедим, ахир қайнатангиз билан қайнатангизни яхши кў- раман-ку?!

— Биласанми, дўстим, мен телефон-автомат бўлишни жуда-жуда ис- тор эдим.

— Себаб? Нега теле- фон-автомат бўлишни истаб қолдинг?

— Чунки кўп автомат- лар деярли ишлмайди. Пулни эса бемалол ола- веради.

— Э. ШОКИРОВ таржимаси.

